

JOSEP MURLA I GIRALT

ACTES DEL 250 ANIVERSARI DEL NAIXEMENT DEL Pare Antoni Soler

brillant dissertació, digna de ser publicada per l'interès del seu contingut.

L'EXPOSICIO-HOMENATGE

Durant una setmana, al Centre Excursionista d'Olot pogué visitar-se l'exposició en homenatge al P. Soler (del 1 al 9 de desembre), especialment cedida per l'entitat Fòrum Musical, de Barcelona. Amb una trentena de reproduccions fotogràfiques, completades amb altres referents a partícels musicals autògrafs del P. Soler, hom podia endinsar-se en el marc històric (amb la batalla de Villaviciosa, Felip V, vista del pla de Barcelona en 1697 i el Decret de Nova Planta), l'ambient musical (amb il·lustracions de Bach, Handel, Mozart, Haydin, Gluck i Paisiello, a més d'altres pertanyents a la família reial, com Isabel de Farnese (segona muller de Felip V), Ferran VI i Barbara de Bragança), i el món del P. Soler (amb vistes d'Olot, Montserrat, Lleida i l'Escorial; retrats de Domenico Scarlatti, el P. Martini, l'Infant Gabriel de Borbò, Ferran VI, Carles III i altres contemporanis). Una exposició interessant que, forçosament, havia d'adaptar-se a aquestes característiques, tenint en compte per altra banda que Antoni Soler mai va deixar-se retratar.

EL CONCERT MUSICAL

Aquest fou l'acte que comptà amb més assistència de públic, tot i que el Teatre Principal no oferia una plenitud total. Fou, veritablement, un gran concert, amb la totalitat d'obres del Pare Soler. Amb les

Sonates núms. 115 i 120, que són una bona mostra de composicions per a clave, Maria Lluïssa Cortada es mostrà segura en el domini de l'instrument i perfecta coneixedora del P. Soler, demostrant total entrega en la interpretació del famós "Fandango", peça universalment coneguda i apreciada. Cel.lent també l'actuació del Quartet Sonor, amb una sincronització absoluta, ferma i acurada. De Montserrat Torrent caldria destacar-ne el Concert núm. 3 en Sol Major, en el qual, juntament amb la clavicembalista abans citada, ens oferí una superior interpretació d'aquesta composició, una de les sis per a dos instruments de tecla, on es reflecteix, al costat de la novetat, una espontaneïtat alegre i fresca, indicativa del coneixement que el P. Soler tenia de l'orgue i la clave. L'intervenció de la Coral Canigó, de Vic, quedà limitada al "Comedietis Carnes" (motet a 4 veus, 2 violins, violoncel i baix continu, escrit l'any 1769 amb destí a la processó del Corpus), "Confitebor tibi" (a quatre veus, escrita per a la capella de l'Escorial, destinada a l'ofertori del Diumenge de Passió) i "Salve Regina", on la veu de la soprano solista Mercè Puntí hi impregnà la misticitat pròpia de la peça. La Coral Canigó estigué encertada en totes les seves intervencions, sàviament dirigides per Enriqueta Anglada, mostrant-se preparada per aquest tipus de música, de difícil execució vocalista. Un bon concert on la dolcesa de la clave predominà sempre i que ens demostrà que, efectivament, el Pare Soler és una figura musical de primer ordre, dintre del panorama de compositors del seu temps.

CONFERENCIA DE JOAN CASULA

La cloenda esdevingué igualment important. En "El P. Antoni Soler i Ramos, monjo de Sant Geroni, músic cèlebre, fill d'Olot", en Joan Casula i Vilanova aportà un seguit de dades biogràfiques, gairebé inèdites, que sorprenyeren positivament als assistents a la conferència. Casula donà referències i notícies interessants, obtingudes d'estudis i publicacions molt poc conegudes entre nosaltres, basant-se també en el treball que, durant els anys cinquanta, li premià el Patronat d'Estudis Històrics Olotins. L'erudició del Cronista Oficial de la Ciutat fou remarcable sobre aquest tema i, en conseqüència, deixà un impacte que es traduí en contínues felicitacions al final de l'acte, clausurat pel conseller de Cultura, Dr. Joaquim Danés.

D'aquesta manera Olot ha celebrat l'aniversari del P. Soler, músic universal que honora continuament el nom de la ciutat.

No podem pas dir, en passar balanç dels actes commemoratius celebrats durant aquest mes de desembre, que el Pare Antoni Soler i Ramos hagi estat capaç de mobilitzar els seus compatriotes olotins i, ni tan sols, a gran part d'aquells que haurien tingut de respondre als actes culturals programats en aquest 250 Aniversari del seu naixement a Olot. Contràriament, les notícies donades per la premsa diària, referents a actes desenvolupats en diverses capitals del continent europeu, i fins i tot de l'altra banda de l'Atlàntic, indiquen que el Pare Antoni Soler es revela, cada vegada més, com un primeríssim compositor musical del segle XVIII. Aquest qualificatiu l'han entès perfectament els estudiosos i intèrprets de l'obra del P. Soler, un dels quals, Frederick Marvin, no ha dubtat en assenyalar, en la revista "Ritmo", que Antoni Soler i Ramos "és una figura important en la història de la música espanyola, però més important encara en la història de la música del segle divuitè en el món, no solament a Espanya. Hi ha un espai, en determinats terrenys, que sense el Pare Soler estaria totalment buit". No es tracta, però ara, de tornar a parlar de la figura olotina, sinó de deixar constància dels diversos actes ja celebrats i als quals, com s'ha indicat anteriorment, hi ha pres part un públic limitadíssim.

CONFERENCIA DEL DR. QUEROL

L'acte inaugural dels actes del 250 Aniversari va tenir per marc el Saló de Sessions de l'Ajuntament olotí. El Dr. Miquel Querol, director de l'Institut Espanyol de Musicologia de Barcelona, va tractar sobre "El P. Antoni Soler (1729-1783). La seva vida i producció musical", aprofundint especialment en les valoracions musicals del compositor i indicant algunes hipòtesis biogràfiques, com la possible manca d'algun dels seus progenitors, a curta edat de l'infant, i que li suposaria ingressar al monestir de Montserrat. El Dr. Querol, coneixedor del P. Soler per mitjà dels estudis que constantment ha realitzat de la seva producció musical, s'estengué en assenyalar les circumstàncies que ajudaren a l'olotí i que l'incitaren a escriure música, sigui de caràcter religiós com profà, essent destacables les composicions corals i algunes nades, aquestes pràcticament desconegudes. El Dr. Querol no dubta, arribat el moment, en entonar i cantar algunes de les petites composicions del P. Soler, especialment destinades a petites escenificacions, pròpies d'aquella època borbònica. Al final, clausurat l'acte pel Tinent d'Alcalde Miquel Blanch, el Dr. Querol va establir conversa amb diversos assistents a la conferència, rebent a la vegada felicitacions per la seva